

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513203139
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2513203139.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, štátny občan SR, o zaplatenie 434,51 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 288,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 288,13 eur od 06.06.2010 do zaplatenia, a na účet právneho zástupcu navrhovateľa náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 30,80 eur a náhradu iných trov konania vo výške 8,48 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným súdu dňa 28.02.2013, sa spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako pôvodný navrhovateľ domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 434,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 240,25 eur od 06.06.2010 do zaplatenia a vo výške 9% ročne zo sumy 194,26 eur od 16.05.2010 do zaplatenia titulom neuhradených záväzkov z troch zmlúv o pôžičke, ktoré spolu uzavreli účastníci konania dňa 08.08.2007, avšak odporkyňa si nespĺnila záväzky z týchto zmlúv. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

V priebehu konania bola žalovaná pohľadávka na základe zmluvy o postúpení zo dňa 07.03.2013 postúpená na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorá vstúpila do procesného postavenia navrhovateľa. Súd o zmene účastníka na strane navrhovateľa rozhodol uznesením č.k. 5C/128/2014-30 zo dňa 22.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 25.11.2014.

V zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej len O.s.p.), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch. Drobným sporom v zmysle § 29 ods. 6 O.s.p. je spor, v ktorom hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 eur.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k hodnote sporu súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania na základe listinných dôkazov, vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a jeho doplnením, zmluvami o poskytnutí pôžičiek č. XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, podmienkami k zmluvám o úvere, predžalobnými upomienkami, výpisom právneho predchodcu navrhovateľa z obchodného registra, prehľadom splátok a úhrad odporkyne, ako aj celým obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa je obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Navrhovateľ v návrhu a jeho doplnení uviedol, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 08.08.2007 zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej boli odporkyni po zaplatení akontácie 25,89 eur poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 783,38 eur na kúpu tam označeného tovaru (spálňa) a odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutú pôžičku poštovou poukážkou v 36 mesačných splátkach po 25,89 eur. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 12,3007 %. Z prehľadu vykonaných splátok, ktoré súdu predložil navrhovateľ vyplýva, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 956,43 eur zaplatila odporkyňa spolu 750,81 eur (akontáciu + 28 splátok po 25,89 eur), z toho poslednú splátku zaplatila dňa 13.01.2010, následne prestala splácať. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou sumy 205,62 eur, okrem ktorej si navrhovateľ účtoval aj poplatky vo výške 34,63 eur, takže neuhradená suma z tejto zmluvy predstavuje 240,25 eur. Listom zo dňa 18.05.2010 vyzval pôvodný veriteľ odporkyňu na úhradu všetkých splátok jednorázovo a žiadal ju zaplatiť dlžnú sumu najneskôr v lehote 3 dní od doručenia tejto upomienky, odporkyňa si túto výzvu prevzala dňa 02.06.2010, ale dlh neuhradila.

Ďalej právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 08.08.2007 ďalšiu zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyni po zaplatení akontácie v sume 11,29 eur peňažné prostriedky vo výške 339,24 eur na kúpu tam označeného tovaru (rozkladacia pohovka) a odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutú pôžičku poštovou poukážkou v 36 mesačných splátkach po 11,29 eur. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 12,80 %. Z prehľadu vykonaných splátok, ktoré súdu predložil navrhovateľ vyplýva, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 416,20 eur zaplatila odporkyňa 28 razy po 11,29 eur (z toho prvá platba ako akontácia, t.j. 27 splátok pôžičky), teda spolu 316,12 eur, z toho poslednú splátku zaplatila dňa 12.04.2010 a následne prestala splácať. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou sumy 100,08 eur, okrem ktorej si navrhovateľ účtoval aj poplatky vo výške 14,60 eur, takže neuhradená suma z tejto zmluvy predstavuje podľa navrhovateľa 114,68 eur. Listom zo dňa 06.05.2010 vyzval pôvodný veriteľ odporkyňu na úhradu všetkých splátok jednorázovo a žiadal ju zaplatiť dlžnú sumu najneskôr v lehote 3 dní od doručenia tejto upomienky, odporkyňa výzvu prevzala dňa 12.05.2010, ale dlh neuhradila.

Napokon právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 08.08.2007 tiež zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyni peňažné prostriedky vo výške 265,22 eur na kúpu tam označeného tovaru (obývacia stena) a odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutú pôžičku poštovou poukážkou v 36 mesačných splátkach po 8,96 eur. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 14,03%. Z prehľadu vykonaných splátok, ktoré súdu predložil navrhovateľ vyplýva, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 330,88 eur zaplatila odporkyňa 28 splátok po 9,96 eur a jednu splátku vo výške 9,05 eur, teda spolu 259,93 eur, z toho poslednú splátku zaplatila dňa 12.04.2010 a následne prestala splácať. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou sumy 70,95 eur, okrem ktorej si navrhovateľ účtoval aj poplatky vo výške 8,63 eur, takže neuhradená suma z tejto zmluvy predstavuje 79,58 eur. Listom zo dňa 06.05.2010 vyzval pôvodný veriteľ odporkyňu na úhradu všetkých splátok jednorázovo a žiadal ju zaplatiť dlžnú sumu najneskôr v lehote 3 dní od doručenia tejto upomienky. Odporkyňa výzvu prevzala dňa 12.05.2010, ale dlh neuhradila.

Spolu si preto navrhovateľ uplatnil touto žalobou nedoplatky na uvedených troch zmluvách v celkovej výške 434,51 eur (240,25 eur + 114,68 eur + 79,58 eur).

Z obsahu zmluvy vyplýva, že ide o formulárovú zmluvu, kde v hlavnej časti sa uvádzajú údaje o osobe dlžníka a podmienky poskytnutia a splácania poskytovanej pôžičky, a v ktorej záverečnej časti je obsiahnutá predtlač textu písaného drobným písmom, kde sa uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej ako VOP), s ktorými sa odporkyňa, ako vyplýva z predtlačeneho vyhlásenia uvedeného v zmluve, oboznámila a prejavila s nimi súhlas. Odporkyňa tam uvádza, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom prislúchajúcim spoločnosti pre prípad porušenia povinnosti plniť splátky riadne a včas.

Odporkyňa žalovanú pohľadávku nerozporovala, ani sa nijako v návrhu nevyjadрила.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na

ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy, e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil právny záver, že návrh bol podaný dôvodne, avšak len v časti. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom boli platne uzavreté 3 zmluvy o úvere, ktoré sú vzhľadom na charakter účastníkov a okolnosti vzniku súčasne zmluvami spotrebiteľskými, a preto sa ich vznik ako aj nároky z nich vyplývajúce spravujú tiež ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu za účelom ochrany práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany stanovuje špecifické náležitosti (§ 4 ods. 2 cit. zák.). Keďže podľa § 52 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, treba na posudzované zmluvné vzťahy aplikovať tiež ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Obsahom predmetných zmlúv bol záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť odporkyni finančné prostriedky a tomu zodpovedajúci záväzok odporkyne poskytnuté prostriedky mu vrátiť spolu s úrokmi, a to v dohodnutých mesačných splátkach. Ako vyplýva z dokazovania, navrhovateľ poskytol

odporkyni zo zmluvy č. XXXXXXXX peňažné prostriedky vo výške 783,38 eur a táto mu mala v zmysle zmluvy vrátiť po zaplatení akontácie spolu s úrokmi sumu 957,98 eur, ale zaplatila iba 750,81 eur, takže zostala dlžná 207,17 eur, z ktorej sumy si navrhovateľ uplatnil iba 205,62 eur s poukazom na to, že navrhovateľ predpísal odporkyni úhrady iba vo výške 956,43 eur, z ktorej sumy po zaplatení 750,81 eur zostáva k úhrade 205,62 eur. Ako vyplýva z prehľadu predpisov a úhrad, veriteľ odporkyni z dlžných splátok vyúčtoval aj zmluvné pokuty za omeškanie s platením splátok v celkovej výške 35,95 eur, ktoré si však navrhovateľ v žalobe uplatnil vo výške 34,63 eur (hoci nie je zrejmé z čoho pri tejto výške vychádzal, pretože z ním predloženého prehľadu predpisov a úhrad vyplýva suma uplatnených pokút 35,95 eur) a potom sa teda z predmetného zmluvného vzťahu domáha zaplattenia sumy 240,25 eur (205,62 + 34,63).

Ďalej bolo zistené, že navrhovateľ poskytol odporkyni zo zmluvy č. 11201013 peňažné prostriedky vo výške 339,24 eur a odporkyňa mu mala v zmysle zmluvy vrátiť po zaplatení akontácie spolu s úrokmi sumu 417,58 eur, ale zaplatila iba 316,12 eur, takže zostala dlžná 101,46 eur, z ktorej sumy si navrhovateľ uplatnil iba 100,08 eur s poukazom na to, že navrhovateľ predpísal odporkyni úhrady iba vo výške 416,20 eur, z ktorej sumy po zaplatení 316,12 eur zostáva k úhrade 100,08 eur. Ako vyplýva z prehľadu predpisov a úhrad, veriteľ odporkyni z dlžných splátok vyúčtoval aj zmluvné pokuty za omeškanie s platením splátok v celkovej výške 15,04 eur, ktoré si navrhovateľ v žalobe uplatnil vo výške 14,60 eur (hoci nie je zrejmé z čoho pri tejto výške vychádzal, pretože z ním predloženého prehľadu predpisov a úhrad vyplýva suma uplatnených pokút 15,04 eur) a potom sa teda z predmetného zmluvného vzťahu domáha zaplattenia sumy 114,68 eur (100,08 + 14,60).

Napokon bolo zistené, že navrhovateľ poskytol odporkyni zo zmluvy č. XXXXXXXX peňažné prostriedky vo výške 265,22 eur a odporkyňa mu mala v zmysle zmluvy vrátiť po zaplatení akontácie spolu s úrokmi sumu 331,61 eur, ale zaplatila iba 259,93 eur, takže zostala dlžná 71,68 eur, z ktorej sumy si navrhovateľ uplatnil iba 70,95 eur s poukazom na to, že navrhovateľ predpísal odporkyni úhrady iba vo výške 330,88 eur, z ktorej sumy po zaplatení 259,93 eur zostáva k úhrade 70,95 eur. Ako vyplýva z prehľadu predpisov a úhrad, veriteľ odporkyni z dlžných splátok vyúčtoval aj zmluvné pokuty za omeškanie s platením splátok v celkovej výške 9,07 eur, ktoré si navrhovateľ v žalobe uplatnil vo výške 8,63 eur (hoci nie je zrejmé z čoho pri tejto výške vychádzal, pretože z ním predloženého prehľadu predpisov a úhrad vyplýva suma uplatnených pokút 9,07 eur) a potom sa teda z predmetného zmluvného vzťahu domáha zaplattenia sumy 79,58 eur (70,95 + 8,63).

Z celkovej žalovanej sumy 434,51 eur (240,25 + 114,68 + 79,58) súd nepriznal navrhovateľovi žiadne vyúčtované zmluvné pokuty, pretože nárok na ich zaplattenie navrhovateľ nepreukázal. Navrhovateľ tvrdil, že zmluvné strany sa dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, ďalej tvrdil, že sa dohodli, že v prípade vypovedania zmluvy spoločnosťou, má spoločnosť právo uplatniť si pokutu za vypovedanie zmluvy a tiež tvrdil, že sa strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň omeškania, v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Existencia takýchto zmluvných dojednaní totiž nevyplýva zo žiadnych navrhovateľom predložených listinných dôkazov a navrhovateľ nepreukázal ani iným spôsobom na základe akého právneho titulu si ich navrhovateľ voči odporkyni uplatňuje, hoci bol súdom dňa 22.07.2014 vyzvaný, aby okrem iného presne špecifikoval jednotlivé položky, z ktorých pozostáva uplatnená pohľadávka a spôsob ich vyčíslenia s tým, že je potrebné uviesť, na základe akého právneho titulu ich navrhovateľ voči odporkyni uplatňuje.

Pokiaľ ide o sumu neuhradených splátok, súd zistil, že časť pohľadávky je premlčaná.

Zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku a pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinným od 01.05.2014, bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tak, že bol tiež doplnený o vyššie citované ustanovenie § 5b. Týmto boli zavedené nové zásadné zmeny v

legislatíve týkajúce sa okrem iného aj premlčania nárokov zo spotrebiteľských vzťahov, kedy súd ex offo prihliada na prípadné premlčanie uplatneného práva predávajúceho voči spotrebiteľovi (na rozdiel od doterajšej právnej úpravy, kedy súd na premlčanie mohol prihliadnuť iba vtedy, ak bola zo strany povinného vznesená námietka premlčania). Z tohto dôvodu sa preto súd musel zaoberať v súdnom prípade otázkou premlčania. Ako je zdôvodnené vyššie, v tomto prípade išlo totiž o vzťah spotrebiteľský, v ktorom odporkyňa v pozícii spotrebiteľa požíva osobitnú ochranu a preto súd prihliadal aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva navrhovateľa voči odporkyňi, resp. na oslabenie jeho nároku vrátane jeho premlčania, ktoré bráni priznať mu voči spotrebiteľovi žalované plnenie.

V súdnom prípade je pre posúdenie plynutia premlčacej doby potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 100 a nasl.), pretože s uplatnením Obchodného zákonníka je spojená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba, a preto použitie ustanovení Obchodného zákonníka v tomto smere by bolo v neprospech odporkyne, ktorá má postavenie spotrebiteľa.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Premlčacia lehota je v uvedenom prípade trojročná s počiatkom plynutia lehoty vždy v deň, nasledujúci po uplynutí splatnosti každej splátky, kedy si veriteľ mohol po prvý raz svoje právo uplatniť, resp. pri predčasne zosplatených splátkach deň, nasledujúci po zosplatení. Zo skutkového stavu opísaného navrhovateľom a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa pristúpil v dôsledku neplnenia si povinností zo strany odporkyne k predčasnému zosplateniu celej sumy úveru aj s príslušenstvom.

Pokiaľ ide o zmluvu č. XXXXXXXX, podľa predloženého prehľadu splátok splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.09.2007 a posledná na 20.08.2010, avšak v dôsledku predčasného zosplatenia nastala ku dňu 18.05.2010 splatnosť celej zvyšnej pohľadávky. Návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 28.02.2013, teda súd nemohol priznať navrhovateľovi sumy premlčaných splátok, to znamená takých, ktorých splatnosť uplynula pred viac ako 3 rokmi pred podaním žaloby. Takto súd priznal navrhovateľovi iba posledných 6. splátok po 25,89 eur (splátku splatnú dňa 20.03.2010, 20.04.2010, a napokon posledné 4 splátky zosplatené predčasne dňa 18.05.2010) spolu sumu 155,34 eur.

Pokiaľ ide o zmluvu č. XXXXXXXX, podľa predloženého prehľadu splátok splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2007 a posledná na 20.09.2010, avšak v dôsledku predčasného zosplatenia nastala ku dňu 05.06.2010 splatnosť celej zvyšnej pohľadávky. Keďže návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 28.02.2013, súd mu tiež nemohol priznať sumy premlčaných splátok, to znamená takých, ktorých splatnosť uplynula pred viac ako 3 rokmi pred podaním žaloby. Takto súd priznal navrhovateľovi iba posledných 7. splátok po 11,29 eur (splátku splatnú dňa 20.03.2010, 20.04.2010, 20.05.2010 a napokon posledné 4 splátky zosplatené predčasne dňa 05.06.2010) spolu sumu 79,03 eur.

Pokiaľ ide o zmluvu č. XXXXXXXX, podľa predloženého prehľadu splátok splatnosť prvej splátky nastala 20.09.2007 a posledná mala byť splatná dňa 20.08.2010, avšak dôsledku predčasného zosplatenia nastala ku dňu 05.06.2010 splatnosť celej zvyšnej pohľadávky, súd teda tiež mohol priznať navrhovateľovi iba posledných 6. splátok po 8,96 eur (splátku splatnú dňa 20.03.2010, 20.04.2010, 20.05.2010 a napokon posledné 3 splátky zosplatené predčasne dňa 05.06.2010) spolu sumu 53,76 eur.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd vyhodnotil žalobu ako dôvodnú v časti o zaplatenie 288,13 eur (155,34 + 79,03 + 53,76), v tejto časti návrhu vyhovel a vo zvyšku ho ako nedôvodný zamietol. Keďže

odporkyňa sa dostala do omeškania s platením dlhu, súčasne súd priznal navrhovateľovi aj zákonné úroky z omeškania z dlžných súm v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlh, čo predstavuje 9% ročne z celej priznanej sumy od 06.06.2010, kedy bola už celá suma splatná, až do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci súd návrhu vyhovel v rozsahu sumy 288,13 eur z celkovo žalovanej sumy 434,51 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcom rozsahu 146,38 eur návrh zamietol. Z uvedeného je zrejmé, že úspešnejším účastníkom bol navrhovateľ, ktorého čistý úspech v konaní predstavuje 32,62 %. Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh 26 eur ako aj právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 94,42 eur v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. ako odmenu advokáta za 2 úkony právnej služby (1. príprava a prevzatie zastúpenia, 2. písomné podanie na súd) po 31,53 eur a príslušný režijný paušál 2 x 7,81 eur, spolu s DPH 20%, ktoré trovy právneho zastúpenia mu súd po preskúmaní správnosti ich výpočtu ako dôvodné priznal, a to v rozsahu zodpovedajúcom jeho čistému úspechu 32,62% teda v sume 8,48 eur titulom náhrady trov za zaplatený súdny poplatok a v sume 30,80 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Keďže navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom, súd podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal odporkyňu zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a) - f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia